

clostreno af dømdos nu fore femtan aarom oc in til skat oc the ther dom oc dombref opa finggo opa thera widhergeldh, som the haua her for retten hafft; wordhum wi thes ouer eno, som for retten satom, at wi ther ny dombreff hauom opa gifuit epter thy Bo Joansson, skiptisbreff opa the ena sidhona beuisar oc klostersins opa the andro sidhona, at Bo Joanssons arfua skulu clostreno fylla innan siex vikur swa goot godz i gen i swa godho leghe, som hans bre ffvtuisar oc alt afradh oc skadha medher af femtan aar epter tweggia vina segn opa badha sidhar. Item om the thetta ey giordho innan thenna forscrefna tiidh, tha thykker oos ther om swa reth wara epter thy at ther er nu annat sin dom opa giffuin; om thæ thæra wilkor ekke halla vilja, som Boos breff ther om ludher, tha sculu the oc clostrit ga in til sit godz i gen, hwar thet helzt ligger, ok thera ingeld oc scadha sculu the i gen haua innan siex wikur, som therra breff vtuisar opa badha sidhor, widher thera xl marc for konungx dom oc siex marc for lagmans dom. Datum anno, die et loco, quibus supra.

På frånsidan: Dombrewit oppa Boo skipte.

Sigillen: N. 1. Se N. 103,2; N. 2. Se N. 186,1.

1817.

1413 d. 11 Nov.

Linköping.

Knut, biskop i Linköping, och riddaren Ivar Nilsson, östgötalandman, fälla räfstetingsdom, hvarigenom Askeby kloster tilldömas »Nederlama» (»Nederlamar») med qvarn, »Flæskiathorp» och ett annat torp, som Bo Jonssons arvingar förhållit klostret.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Wi Knwt, meth Gudhz nadh biscop i Lincøpunge, ok Ifwar Niclisson, rid-dare ok Øsgøta laghman, kennomps meth thessو waro nærwarande opno brefwe, at tha wi ræfstathing hioldom i Lincøpunge meth almoghanom aff Banka¹⁾ hæredh, i tweggia aff capitulo ok siex riddara ok swena ther till næmpda nærwaru ok ahøro, kærde heydherlik frw, frw Mæritta, abbatissa i Askaby, vppa Nidherlama ok Nidherlama qwærn ok vppa tw thorp, annat heter Flæskiathorp ok eth annat thorp, vppa hwilkit godz han(!) hafdhe bewisning badhe Sighridha Joansdotters ok Sigga Brwns, hwilkit godz Boo Joansson fangit hafdhe aff Sigga Brwn vtan henna witu ok wilia; thy epter thy næmpden ranza[ka]dhe ok witnadhe, til-dømpdom wi abbatissonne ok klostreno Askaby thet fornempda godz ok qwær-nena mædher aff Boo Joanssons arfwom ok swa manga aara affradhe, som the hawa thet i værio haft, innan siex wikur epter thet the brefuit hørt hafwa, meth sæmio eller swornom edh, widher sina firatighi mark fore konungxdom ok siex marker fore laghmandz domen, vtan bætre bewisning kunne finnas. Thesse waro nempdamæn: Olaff i Hwiskarø, Thyrghils i Gynkeløso, Jenis i Joarsthørpe, Rag-wald i Klæpinge, Arwidh i Frøslundom, Hæming i Flædhøø, Botwidh i Ofuer-stadhum, Harald i Klipstadhum, Suni Bryningxaas, Joan i Wernom, Joan i For-sum ok Ingolf i Norraby. Til mere wisso oc stadhfæstilse lætom wi war incighle

¹⁾ Det ofullständiga ordet är skrifvet på radering.

hængia fore thetta breff. Datum Lincopie, anno Domini m^ocd^oxiiij^o, ipso die beati Martini episcopi et confessoris.

På frånsidan: Dombrewit oppa Nidherlamar.

Sigillen saknas.

1818.

1413 d. 11 Nov.

Linköping.

Knut, biskop i Linköping, och riddaren Ivar Nilsson, östgötalagman, fälla räfstetingsdom, hvarigenom »Nederlamar» (med qvarn) tilldömes Askeby kloster. (Jmfr nästföregående nummer).

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Wi Knuter, meth Gudhz nadh biscoper i Lynkøpungæ, Yuar Niclisson, rid dare oc Østgøta lagman, oc twe af capitulo oc the siex riddara oc swena ther til nempde eru, kennoms meth thessو waro neruaranda opno breue, tha wi refsta thingh holdom i Lynkøpunge a wars herra konungx Érics vegna, arom epter Gudz byrdh m^ocdxiii, opa sancti Martens dagh, kerdhe abbatissan af Askaby opa Nidherlamar oc Nidharlamar quern oc opa tu thorp, som ther vnder liggia, opa hwilkin gooz hon hafdhe beuisningh badhe husfru Sigridha Joansdotters incigle, som gozit atte oc rettelika epter lanzlaghum gaff, oc Sigga Bruns incigle, fore sama breff hengde, hwilkin for:do goz Bo Joanson fangit hafdhe til forenne af Sigga Brun vtan husfru Sigrida wilia eller vitzscap; oc epter thet at wi breuit ransakat hawom, som hon sielff clostreno bebreuat haffdhe thy dødhum wi then articulum, som ludde opa Nidherlamar oc qwern oc then thorpin, ther vnder liggia, som i Bo Joanssons breue stodh. Thy tildømum wi abbatissonne ok clostreno i Askaby then for:do gooz ok qwern af Bo Joanssons arfuom oc al afgeldh oc afradhe af swa mangom arom, som the haua thet haft i werio, vt at gifua innan siex vikur meth semio eller swornum eedh, epter thet the breffuit hørt haua, vidher therra xl marc for konungx dom oc siex marc for lagmans dom. Til thes mere visso oc stadfestilse letom wi war incigle hengia for thetta breff. Datum anno vt supra.

På frånsidan: Dombrewit oppa Nidherlamar.

Sigillen: N. 1 saknas; N. 2. Se N. 186,1.

1819.

1413 d. 11 Nov.

Askeby kloster.

Margareta Haraldsdotter, abbedissa i Askeby kloster, ökar sin farbroders, herr Nils' i Tuna gäfva till klostret af gårdarne Berga i Husby socken och »Stämpna» med Sörby i Landeryds socken och Gärdeby (»Hiæleby») i Gistads socken.

Orig. på perg. i Sv. Riksark.

Jak syster Margareta Haraldzdotter, abbatissa i Askaby klostre, helser iak idher alla mina kæra systra thær sama stadh kærlika meth warom Herra. Kongør iak idher allom samom, som nw ærin ok swa thøm, som æpte idher kunno koma, at min fadher brodher herra Niclas i Twnom gaff conuentene hær i Askaby